

สำเนา

○ คำพิพากษา

(ต. ๑๘)

คดีหมายเลขดำที่ บ. ๑๐๗/๒๕๕๙

คดีหมายเลขแดงที่ ข.๓๖๕/๒๕๖๑

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองกลาง

วันที่ ๕ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๑

ระหว่าง { นายประภัสร์ จงสงวน ผู้ฟ้องคดี
: ผู้ถูกฟ้องคดี
การรถไฟแห่งประเทศไทย

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง

คดีนี้ เดิมผู้ฟ้องคดีนำคดีไปฟ้องต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ต่อมา ศาลแพ่งกรุงเทพใต้และศาลปกครองกลางเห็นพ้องกันว่าเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้จึงได้มีคำสั่งให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๕๒ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ประธานกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทยได้มีคำสั่งคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย ที่ ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เรื่อง แต่งตั้งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย โดยแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นต้นไป และผู้ถูกฟ้องคดี

ได้ทำ...

ได้ทำสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีปฏิบัติงานบริหารในตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ตามสัญญาจ้างผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ โดยสัญญา ดังกล่าว ข้อ ๑ กำหนดว่า วัตถุประสงค์การจ้างและการดำรงตำแหน่ง ๑.๑ ผู้ว่าจ้างตกลงจ้าง และผู้รับจ้างตกลงรับจ้างปฏิบัติงานบริหารในตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย มีกำหนดเวลาดังแต่วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ข้อ ๕ กำหนดว่า การสิ้นสุดของสัญญา ๕.๑ ให้สัญญานี้สิ้นสุดลงเมื่อผู้รับจ้างพ้นจาก ตำแหน่งตามข้อ ๕.๒ หรือเมื่อมีการเลิกจ้างตามข้อ ๕.๓ และข้อ ๕.๔ หรือผู้รับจ้างลาออก ตามข้อ ๕.๕ ๕.๒ ผู้รับจ้างพ้นจากตำแหน่งเมื่อ ๕.๒.๑ ครบกำหนดระยะเวลาตามข้อ ๑ ๕.๒.๒ ดาย ๕.๒.๓ ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัติการรถไฟ แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ และแก้ไขเพิ่มเติม หรือกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐาน สำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ๕.๒.๔ คณะกรรมการของผู้ว่าจ้างด้วยเสียง ไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการที่อยู่ในตำแหน่งมีมติให้เลิกสัญญาจ้าง ในกรณีหนึ่งกรณีใดดังต่อไปนี้ (๑) แผนงานของผู้รับจ้างไม่ผ่านการพิจารณาตามข้อ ๔.๒ (๒) ผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างไม่ผ่านการประเมินตามข้อ ๔.๕ (๓) ผู้รับจ้างเจ็บป่วย หรือทุพพลภาพไม่อาจปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย อีกต่อไป ... ๕.๓ ผู้ว่าจ้างมีสิทธิเลิกจ้างผู้รับจ้างโดยไม่ต้องบอกกล่าวล่วงหน้าหรือจ่ายค่าสินไหม ทดแทนใดๆ ในกรณีที่ผู้รับจ้างกระทำการดังต่อไปนี้ ๕.๓.๑ ทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำ ความผิดอาญาโดยเจตนาแก่ผู้ว่าจ้าง ๕.๓.๒ จงใจทำให้ผู้ว่าจ้างเสียหาย ๕.๓.๓ ประมาท เลินเล่อเป็นเหตุให้ผู้ว่าจ้างได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง ๕.๓.๔ ผ่าฝืนข้อบังคับ เกี่ยวกับการทำงาน หรือระเบียบ หรือคำสั่งของผู้ว่าจ้างอันชอบด้วยกฎหมายและผู้ว่าจ้างได้ ดักเตือนเป็นหนังสือแล้ว แต่ผู้รับจ้างมิได้แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหนังสือเตือน เว้นแต่กรณีที่ร้ายแรงผู้ว่าจ้างไม่จำเป็นต้องดักเตือน ๕.๓.๕ ละทิ้งหน้าที่เป็นเวลาสามวัน ทำงานติดต่อกัน ไม่ว่าจะมียุติอื่นหรือไม่ก็ตาม โดยไม่มีเหตุอันควร ๕.๔ หากผู้ว่าจ้าง ต้องการบอกเลิกสัญญาก่อนครบกำหนดเวลาตามข้อ ๑ โดยที่ผู้รับจ้างไม่ได้เป็นฝ่าย ผิดสัญญา ผู้ว่าจ้างจะมีหนังสือบอกกล่าวไปยังผู้รับจ้างไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน โดยผู้ว่าจ้าง จะจ่ายเงินค่าตอบแทนเท่ากับค่าจ้างเดือนสุดท้ายของผู้รับจ้างคูณด้วยระยะเวลาที่เหลืออยู่ แต่ไม่เกิน ๖ เดือน ... ในระหว่างกำหนดเวลาตามสัญญาจ้าง เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม

๒๕๕๗ คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้เข้าควบคุมอำนาจการปกครองประเทศ และหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐/๒๕๕๗ เรื่อง ให้อำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีเป็นอำนาจหน้าที่ของหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ โดยกำหนดให้บรรดาอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรี ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือผู้ที่หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติมอบหมาย หลังจากนั้นได้มีคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย มีผลเป็นการยกเลิกสิทธิและหน้าที่ของคู่สัญญาตามข้อตกลงในสัญญาจ้าง จึงได้มีหนังสือที่ พิเศษ/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย เรื่อง ขอให้จ่ายเงินค่าชดเชย ค่าเสียหาย และอื่นๆ โดยขอให้พิจารณาเร่งรัดการบอกเลิกสัญญา พร้อมทั้งจ่ายค่าชดเชยและสิทธิประโยชน์ต่างๆ ที่ผู้ฟ้องคดีพึงได้รับตามกฎหมาย ต่อมา คณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทยได้มีมติให้เลิกจ้างผู้ฟ้องคดี ซึ่งการกระทำดังกล่าวถือเป็นการบอกเลิกสัญญาก่อนครบกำหนดเวลาตามสัญญาจ้างโดยผู้ฟ้องคดีมิได้เป็นฝ่ายผิดสัญญา อีกทั้งมิได้มีหนังสือบอกกล่าวเลิกสัญญาล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนเท่ากับค่าจ้างเดือนสุดท้ายของผู้ฟ้องคดีคุณด้วยระยะเวลาที่เหลืออยู่ แต่ไม่เกิน ๖ เดือน ตามข้อ ๕.๔ ของสัญญาจ้าง พร้อมทั้งเงินชดเชยแทนการบอกเลิกสัญญาจ้างล่วงหน้าเท่ากับอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉยไม่จ่ายเงินดังกล่าว เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือที่ คด.๒๕๕๘/๐๑๒๐๑ - ๑๐๒ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ เรื่อง ผิดสัญญาจ้างเรียกค่าเสียหาย ถึงผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีรับผิดชดใช้เงินค่าตอบแทนเท่ากับค่าจ้างเดือนสุดท้ายในอัตราเดือนละ ๔๒๑,๘๘๐ บาท เป็นระยะเวลา ๖ เดือน คิดเป็นเงิน ๒,๕๓๑,๒๘๐ บาท พร้อมทั้งเงินชดเชยแทนการบอกเลิกสัญญาจ้างล่วงหน้าเท่ากับอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย คิดเป็นเงิน ๔๒๑,๘๘๐ บาท รวมเป็นจำนวนเงินค่าเสียหาย

/ทั้งสิ้น...

ทั้งสิ้น ๒,๙๕๓,๑๖๐ บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าว นับตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จนถึงวันที่ชำระเงินเสร็จสิ้น โดยขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีนำมาชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายในเวลา ๗ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ แต่เพิกเฉย ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินจำนวน ๒,๙๕๓,๑๖๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันผิดนัดจนถึงวันฟ้อง (วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๘ รวมระยะเวลา ๗๐๐ วัน) คิดเป็นเงินจำนวน ๔๒๔,๗๗๐ บาท รวมเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๓,๓๗๗,๙๓๐ บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินจำนวน ๒,๙๕๓,๑๖๐ บาท นับตั้งแต่วันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะได้ชำระหนี้ให้แก่ผู้ฟ้องคดีจนเสร็จสิ้น

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าฤชาธรรมเนียมศาลและค่าทนายความอย่างสูงแทนผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นรัฐวิสาหกิจ จัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ สังกัดกระทรวงคมนาคม ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย หลังจากนั้น ประธานกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทยได้มีคำสั่งคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย ที่ ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งเป็นผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นต้นไป และผู้ถูกฟ้องคดีกับผู้ฟ้องคดีได้ตกลงกันทำสัญญาจ้างผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ในระหว่างกำหนดเวลาตามสัญญาจ้าง เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้เข้าควบคุมอำนาจการปกครองประเทศ และหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐/๒๕๕๗ เรื่อง ให้อำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีเป็นอำนาจหน้าที่ของหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ โดยกำหนดให้บรรดาอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่าเป็นอำนาจ

หน้าที่ของนายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรี ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือผู้ที่หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติมอบหมาย หลังจากนั้น ได้มีคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าสัญญาจ้างผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ สิ้นสุดลงโดยผลของคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติดังกล่าว อันเกิดจากการใช้อำนาจรัฐาธิปัตย์ซึ่งเป็นอำนาจพิเศษเหนือผู้ถูกฟ้องคดีของหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ มิใช่เกิดจากการใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่มีผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นฝ่ายผิดสัญญาและต้องรับผิดชอบ ซึ่งการสิ้นสุดของสัญญาจ้างด้วยเหตุดังกล่าวมิใช่เป็นการสิ้นสุดของสัญญาตามข้อ ๕ ของสัญญาจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ต้องรับผิดชอบ อีกทั้งสัญญาจ้างผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นสัญญาต่างตอบแทนที่คู่สัญญามีหน้าที่ต้องชำระหนี้ตอบแทนซึ่งกันและกัน เมื่อสัญญาจ้างดังกล่าวสิ้นสุดลงเป็นผลให้คู่สัญญากลับคืนสู่สถานะเดิม กรณีถือได้ว่าการชำระหนี้ตามข้อตกลงของสัญญาตกเป็นพันธวิสัยเพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันจะโทษฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ได้ตามมาตรา ๓๗๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต่างฝ่ายต่างไม่ต้องชำระหนี้ต่อกัน เมื่อการชำระหนี้ตกเป็นพันธวิสัยอันเกิดจากพฤติการณ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต้องรับผิดชอบ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงหลุดพ้นจากการชำระหนี้ แม้เป็นหนี้ที่เกิดจากสัญญาจ้าง และมีได้บอกเลิกสัญญาจ้างก็ไม่อาจบังคับให้ชดใช้ค่าเสียหายโดยอ้างสิทธิตามสัญญาจ้างได้ ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับความเสียหายตามฟ้องจึงไม่อาจเรียกค่าเสียหายจากผู้ถูกฟ้องคดีได้ ขอให้พิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินค่าตอบแทนเท่ากับค่าจ้างเดือนสุดท้ายของผู้ฟ้องคดีคุณด้วยระยะเวลาที่เหลืออยู่ แต่ไม่เกิน ๖ เดือนตามข้อ ๕.๔ ของสัญญาจ้างผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แม้ว่าคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เรื่อง การให้ผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยพ้นจากตำแหน่ง ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยจะเป็นการใช้อำนาจรัฐาธิปัตย์ของหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ อันมีสภาพเป็นคำสั่งทางปกครองที่มีผลให้สถานภาพ

การดำรงตำแหน่งของผู้ฟ้องคดีสิ้นสุดลง และผู้ฟ้องคดียินยอมปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ก็ตาม แต่กรณีดังกล่าวถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีมีความประสงค์ที่จะบอกเลิกสัญญาก่อนครบกำหนดเวลาการจ้าง โดยที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้เป็นฝ่ายผิดสัญญา อีกทั้งคำสั่งคณะกรรมการความสงบแห่งชาติดังกล่าวมิได้กำหนดให้ตัดสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายหรือค่าสินไหมทดแทนจากผู้ถูกฟ้องคดีแต่ประการใด ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายตามฟ้องให้แก่ผู้ฟ้องคดี ขอให้พิพากษาตามคำขอท้ายฟ้อง

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การเพิ่มเติมว่า คำสั่งคณะกรรมการความสงบแห่งชาติ ที่ ๘๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากหัวหน้าคณะกรรมการความสงบแห่งชาติเป็นผู้อำนวยการรัฐวิสาหกิจ ซึ่งมีอำนาจพิเศษเหนือกว่าผู้ถูกฟ้องคดีในสัญญา การเลิกจ้างผู้ฟ้องคดีเป็นเหตุปัจจัยภายนอก โดยผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ปฏิบัติผิดสัญญา เมื่อหัวหน้าคณะกรรมการความสงบแห่งชาติมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย เป็นผลให้สัญญาจ้างผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ สิ้นสุดลงด้วยคำสั่งดังกล่าว กรณีจึงมิได้ถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีมีความประสงค์ที่จะบอกเลิกสัญญาจ้างก่อนครบกำหนดเวลาการจ้าง ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายตามฟ้องให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ขอให้พิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๗ เรื่อง ขอให้จ่ายเงินค่าชดเชย ค่าเสียหาย และอื่นๆ ส่งถึงประธานกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย โดยเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นผู้รับไว้เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๗

ผู้ถูกฟ้องคดีชี้แจงว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๗ เรื่อง ขอให้จ่ายเงินค่าชดเชย ค่าเสียหาย และอื่นๆ ส่งถึงประธานกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ ต่อมาในการประชุมคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๓/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ วาระที่ ๓ เรื่องเพื่อพิจารณา ๓.๑๘ เรื่อง พิจารณากรณีผู้ฟ้องคดีขอให้จ่ายเงินค่าชดเชย ค่าเสียหาย และอื่นๆ ซึ่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยในฐานะเลขานุการเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาโดยชี้แจงรายละเอียดดังนี้ ข้อเท็จจริง ๑. ผู้ถูกฟ้องคดี

/มีหนังสือ...

มีหนังสือเลขที่ รพ ๑/๑๑๖๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ เรื่อง การพ้นจากตำแหน่งและการปฏิบัติตามสัญญาจ้างผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ถึงประธานกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย สรุปความว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้มอบหมายให้ผู้เกี่ยวข้องร่วมประชุมหารือเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗ แล้วเห็นว่าการพ้นจากตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยของผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีมีภาระผูกพันต้องปฏิบัติตามนัยข้อ ๕ ของสัญญาจ้างผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ด้วยเหตุผลดังนี้

๑.๑ คำสั่งคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ออกคำสั่งเป็นผู้ใช้อำนาจรัฐาธิปัตย์ ซึ่งมีอำนาจพิเศษเหนือกว่าผู้ว่าจ้างในสัญญา ซึ่งถือเป็นการบอกเลิกสัญญาจ้างก่อนสิ้นสุดสัญญาโดยผู้รับจ้างมิได้ปฏิบัติผิดสัญญาตามข้อ ๕.๓ และมีได้ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาก่อนครบกำหนดตามข้อ ๕.๕ แต่อย่างไร ๑.๒ ผู้ถูกฟ้องคดีมีภาระต้องปฏิบัติตามสัญญาจ้างผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ข้อ ๕.๔ โดยจ่ายเงินค่าตอบแทนเท่ากับค่าจ้างเดือนสุดท้ายคูณด้วยระยะเวลาที่เหลืออยู่แต่ไม่เกิน ๖ เดือน พร้อมเงินชดเชยแทนการบอกเลิกสัญญาล่วงหน้าตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เนื่องจากผู้ว่าจ้างมิได้บอกกล่าวเป็นหนังสือไปยังผู้รับจ้างไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน แต่เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ทราบผลการประเมินจากคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ซึ่งจะมีผลต่อการกำหนดอัตราค่าตอบแทนตามสัญญา จึงเห็นควรชะลอการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องไว้ก่อน เมื่อทราบผลการประเมินแล้วจึงดำเนินการต่อไป

๒. วันที่กรายงานการประชุมคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ วาระที่ ๓.๑๐ เรื่อง การพ้นจากตำแหน่งและการปฏิบัติตามสัญญาจ้างผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย สรุปความว่า “ความเห็นของคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย การพ้นจากตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยของผู้ฟ้องคดี โดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ มิใช่เป็นการบอกเลิกจ้างโดยผู้มีอำนาจตามสัญญาจ้างผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ อีกทั้งมิใช่เป็นกรณีที่ผู้รับจ้างพ้นจากตำแหน่งตามเงื่อนไขแห่งสัญญาจ้างผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ข้อ ๕.๒ หรือ ๕.๓ มติที่ประชุม รับทราบ”

๓. วันที่กรายงานการประชุมกรณีผู้ฟ้องคดีขอให้จ่ายเงินค่าชดเชย ค่าเสียหาย และอื่นๆ

/เมื่อวันพุธ...

เมื่อวันพุธที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ ฝ่ายบริหารงานบุคคลได้นำเข้าประชุมหารือร่วมกับสำนักงานอาณานิคม และผู้อำนวยการศูนย์ประสานงานและเลขานุการคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทยแล้วมีความเห็น ดังนี้ ๓.๑ ฝ่ายบริหารงานบุคคลและศูนย์ประสานงานและเลขานุการคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย เห็นว่า คำสั่งคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เรื่อง ให้ผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยพ้นจากตำแหน่ง ได้ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๑ ตอนพิเศษ ๑๓๕ ง เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จึงถือว่าคำสั่งดังกล่าวเป็นอันรู้แก่บุคคลทั้งปวง และมีสภาพใช้บังคับแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่จำเป็นต้องทำหนังสือบอกเลิกสัญญาจ้างอีกแต่อย่างใด ด้วยเหตุนี้จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้เลิกจ้างผู้ฟ้องคดีแล้ว เมื่อการเลิกจ้างดังกล่าวไม่อยู่ในเงื่อนไขในสัญญาจ้างผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ข้อ ๕.๓ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ต้องปฏิบัติตามสัญญาจ้างโดยจ่ายค่าตอบแทนเท่ากับค่าจ้างเดือนสุดท้ายคูณด้วยระยะเวลาที่เหลืออยู่ แต่ไม่เกิน ๖ เดือน และสิทธิประโยชน์ตามสัญญาจ้างผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ข้อ ๕.๔ พร้อมเงินสินจ้างแทนการบอกกล่าวเลิกสัญญาล่วงหน้าตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ๓.๒ สำนักงานอาณานิคม เห็นว่า ตามสัญญาจ้างผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ นั้น เป็นสัญญาต่างตอบแทน โดยมีวัตถุประสงค์จ้างผู้ฟ้องคดีให้บริหารงานในกิจการผู้ถูกฟ้องคดี และผู้ถูกฟ้องคดีรับจะชำระค่าจ้างตามจำนวนที่ตกลงกัน ในส่วนของผู้ทำการเลิกจ้างผู้ฟ้องคดีนั้น คือ คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ซึ่งมีอำนาจพิเศษในการดำเนินการดังกล่าว จึงไม่ใช่การเลิกจ้างโดยคู่สัญญาจ้างหรือผู้ถูกฟ้องคดี การที่ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยตามคำสั่งคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ นั้น เป็นการที่ผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามการชำระหนี้ตามสัญญาจ้าง เนื่องจากการชำระหนี้ตกเป็นพ้นวิสัย เพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นภายหลังที่ได้ก่อหนี้ และผู้ฟ้องคดีไม่ต้องรับผิดชอบตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๑๙ วรรคหนึ่ง กรณีจึงถือได้ว่าการชำระหนี้ตามสัญญาจ้างตกเป็นพ้นวิสัย เพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันจะโทษฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่ได้ ตามมาตรา ๓๗๒ วรรคหนึ่ง ซึ่งผู้ฟ้องคดีหาสิทธิจะรับชำระหนี้ตอบแทนไม่ กล่าวคือไม่มีสิทธิที่จะได้รับเงินตามที่ร้องขอจากผู้ถูกฟ้องคดี และในขณะเดียวกันการชำระหนี้

/กลายเป็น...

กลายเป็นพันธวิสัย เพราะมีคำสั่งคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย เป็นพฤติการณ์ซึ่งเกิดขึ้นภายหลังที่ได้ก่อหนี้ คือ เกิดสัญญาจ้างระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีขึ้นแล้ว โดยไม่ใช่ความผิดของผู้ฟ้องคดี ก็เป็นอันหลุดพ้นจากการชำระหนี้ด้วย ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิได้รับเงินตามที่ร้องขอจากผู้ถูกฟ้องคดี และไม่ต้องจ่ายเงินตามสัญญาให้ผู้ถูกฟ้องคดีเช่นกัน มติที่ประชุมรับทราบและให้ส่งเรื่องหารือไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกาก่อนดำเนินการต่อไป ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ รพ ๑/๔๖๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา หรือปัญหาข้อกฎหมาย ดังนี้ ๑. เมื่อผลของคำสั่งรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ มีผลให้ผู้ฟ้องคดีต้องพ้นจากตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยนั้น ด้วยเหตุดังกล่าวจะถือได้ว่าเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะผู้ว่าจ้างใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้รับจ้างถูกต้องหรือไม่ ๒. หากถือได้ว่าคำสั่งรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะผู้ว่าจ้างใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้รับจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีมีผลผูกพันต้องปฏิบัติตามสัญญาจ้างโดยจ่ายค่าตอบแทนเท่ากับค่าจ้างเดือนสุดท้ายคูณด้วยระยะเวลาที่เหลืออยู่ แต่ไม่เกิน ๖ เดือน และสิทธิประโยชน์ตามสัญญาจ้างผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ข้อ ๕.๔ พร้อมเงินสินจ้างแทนการบอกกล่าวเลิกสัญญาล่วงหน้าตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ให้แก่ผู้ฟ้องคดีถูกต้องหรือไม่ ต่อมา เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๘/๘๖ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ แจ้งว่า คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๒) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวข้างต้นแล้วเห็นว่า กรณีนี้ผู้ถูกฟ้องคดียังมีได้หารือไปยังกระทรวงคมนาคมและกระทรวงการคลังซึ่งเป็นหน่วยงานผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ แต่อย่างไรก็ดี ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงสมควรหารือไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือรักษาการตามกฎหมายก่อน ซึ่งหากเป็นกรณีที่ยังหาข้อยุติไม่ได้และเป็นปัญหาที่สำคัญ ผู้ถูกฟ้องคดีก็สามารถหารือมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาต่อไป จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือ ที่ รพ.๑/๑๐๐๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงปลัดกระทรวงคมนาคม และหนังสือ ที่ รพ.๑/๑๐๐๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการนโยบาย

รัฐวิสาหกิจ หรือปัญหาข้อกฎหมายในปัญหาเดียวกับที่ได้หารือคณะกรรมการกฤษฎีกา ต่อมา กระทรวงคมนาคมได้มีหนังสือ ที่ คค ๐๒๐๕/สกม ๖๘๔ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ ตอบข้อหารือสรุปความได้ว่า ๒. สกม. ได้พิจารณาแล้วขอเรียน ดังนี้ ๒.๒ เมื่อผู้ฟ้องคดี ต้องพ้นจากตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยตามคำสั่งคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘๘/๒๕๕๗ สั่ง ณ วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นพฤติการณ์นอกเหนือไม่อาจบังคับได้ เนื่องจากเป็นคำสั่งทางบริหารของฝ่ายปกครองในขณะนั้น ผู้ที่จะพิจารณาประเด็น ข้อกฎหมายตามที่ถูกฟ้องคดีหารือมาควรจะเป็นคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย เพราะเป็นคู่สัญญากับผู้รับจ้างและมีส่วนได้เสีย ซึ่งการวินิจฉัยให้ความเห็นก็จะมีผลผูกพัน ถึงการใช้จ่ายเงินงบประมาณของผู้ถูกฟ้องคดีในกรณีที่จะต้องปฏิบัติตามสัญญาด้วย ๒.๓ สำหรับแนวทางปฏิบัตินั้น สกม. เห็นว่า เนื่องจากสัญญาจ้างผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย เป็นไปตามมาตรา ๘ จัตวา วรรคห้า และวรรคหก แห่งพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐาน สำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ และเป็นไปตามที่คณะกรรมการ รถไฟแห่งประเทศไทยกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง ดังนั้น คณะกรรมการ รถไฟแห่งประเทศไทยจึงควรเป็นผู้พิจารณาในประเด็นข้อกฎหมายที่ถูกฟ้องคดีหารือ มาว่า การพ้นจากตำแหน่งของผู้ฟ้องคดีเป็นไปตามข้อกำหนดและเงื่อนไขของสัญญาหรือไม่ และกรณีที่มีข้อเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งหรือเงื่อนไขการเลิกสัญญาจ้างตามข้อกำหนด ในสัญญาแล้ว คณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทยก็ควรพิจารณาให้ได้ว่าข้อยุติ และ/หรือ หารือไปยังกระทรวงการคลังซึ่งเป็นหน่วยงานที่ให้ความเห็นชอบเงื่อนไขการจ้างผู้บริหาร ตามที่คณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทยกำหนด เนื่องจากจะได้เป็นบรรทัดฐาน และมาตรฐานเดียวกันในกรณีที่เกิดเหตุเช่นเดียวกันนี้กับรัฐวิสาหกิจอื่นทำนองเดียวกันกับ กรณีของผู้ถูกฟ้องคดี หากคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทยและกระทรวงการคลัง พิจารณาแล้วยังมิได้ข้อยุติ ผู้ถูกฟ้องคดีก็ควรหารือไปยังสำนักงานที่ปรึกษากฎหมาย สำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อให้ได้ข้อยุติและใช้เป็นแนวทางปฏิบัติของผู้ถูกฟ้องคดี ต่อมา สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๘๐๓.๑/๓๖๕๐ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ตอบข้อหารือสรุปความได้ว่า สำนักงานคณะกรรมการนโยบาย รัฐวิสาหกิจพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า โดยที่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นหัวหน้าคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ บริหารราชการ

/แผ่นดิน...

แผ่นดินตั้งแต่วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ คณะรักษาความสงบแห่งชาติจึงถือเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในการบริหารราชการแผ่นดินในขณะนั้น ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๔๗ กำหนดว่า ประกาศและคำสั่งของคณะรักษาความสงบแห่งชาติซึ่งได้สั่งจนถึงวันที่คณะรัฐมนตรีเข้ารับหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ว่าจะประกาศหรือสั่งให้มีผลบังคับในทางรัฐธรรมนูญ ในทางนิติบัญญัติ ในทางบริหาร หรือในทางตุลาการ ให้ประกาศหรือคำสั่ง ตลอดจนการปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งนั้น ไม่ว่าจะกระทำก่อนหรือหลังวันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ เป็นประกาศหรือคำสั่ง หรือการปฏิบัติที่ชอบด้วยกฎหมายและชอบด้วยรัฐธรรมนูญและเป็นที่สุด ดังนั้น คำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยจึงเป็นคำสั่งที่เป็นที่สุดและมีผลให้สัญญาจ้างผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ สิ้นสุดทันที โดยมีใช้การสิ้นสุดสัญญาตามวิธีการที่กำหนดในสัญญาจ้าง จึงไม่ใช่กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะผู้ว่าจ้างใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้รับจ้างก่อนครบกำหนดเวลาจากนั้นในการประชุมคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๕ มีมติเห็นชอบตามความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ รพ ๑/๑๖๗๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๕ แจ้งมติดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ

ศาลได้แสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม โดยมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีส่งพยานหลักฐานที่แสดงถึงอัตราค่าตอบแทนรายเดือนของผู้ฟ้องคดีก่อนที่จะมีคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย

ผู้ฟ้องคดีมีคำร้อง ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๐ ส่งหนังสือการรถไฟแห่งประเทศไทย ที่ ท.๑๐๔/๒๕๖๐ ระบุว่าผู้ฟ้องคดีได้รับเงินเดือนในอัตราเดือนละ ๔๐๐,๐๐๐ บาท ต่อศาล

ศาลออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

/ศาลได้...

ศาลได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี รวมทั้งกฎหมาย ระเบียบ
ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ประธานกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทยได้มีคำสั่ง
คณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย ที่ ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕
เรื่อง แต่งตั้งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย โดยแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่ง
ผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นต้นไป และ
ผู้ถูกฟ้องคดีกับผู้ฟ้องคดีได้ตกลงกันทำสัญญาจ้างผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ลงวันที่
๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ โดยผู้ถูกฟ้องคดีตกลงจ้างและผู้ฟ้องคดีตกลงรับจ้างปฏิบัติงาน
บริหารในตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย มีกำหนดเวลาตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน
๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ในระหว่างกำหนดเวลาตามสัญญาจ้าง เมื่อวันที่ ๒๒
พฤษภาคม ๒๕๕๗ คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้เข้าควบคุมอำนาจการปกครองประเทศ
และหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ
ฉบับที่ ๑๐/๒๕๕๗ เรื่อง ให้อำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีเป็นอำนาจหน้าที่ของหัวหน้า
คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ โดยกำหนดให้บรรดาอำนาจ
หน้าที่ที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรี ให้เป็น
อำนาจหน้าที่ของหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือผู้ที่หัวหน้าคณะรักษาความสงบ
แห่งชาติมอบหมาย และหลังจากนั้นได้มีคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘๗/๒๕๕๗
ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย
ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ พิเศษ/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๔
ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย เรื่อง ขอให้จ่ายเงินค่าชดเชย
ค่าเสียหาย และอื่นๆ โดยขอให้พิจารณาเร่งรัดการบอกเลิกสัญญา พร้อมทั้งจ่ายค่าชดเชย
และสิทธิประโยชน์ต่างๆ ที่ผู้ฟ้องคดีพึงได้รับตามกฎหมาย แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉย
ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ คต.๒๕๕๘/๐๑๒๐๑ - ๑๐๒ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ เรื่อง
ผิดสัญญาจ้าง เรียกค่าเสียหาย ถึงผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีรับผิด
ชดใช้เงินค่าตอบแทนและเงินชดเชยแทนการบอกเลิกสัญญาจ้างล่วงหน้า พร้อมด้วย
ดอกเบี้ย โดยขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีนำมาชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายในเวลา ๗ วันนับแต่วันที่

/ได้รับ...

ได้รับหนังสือ ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ แต่เพิกเฉย ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีผิดสัญญาจ้างผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ หรือไม่ หากผู้ถูกฟ้องคดีผิดสัญญาดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับผิดใช้เงินแก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด

โดยมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า สัญญาจ้างผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ สิ้นสุดลงด้วยเหตุที่หัวหน้าคณะกรรมการความสงบแห่งชาติได้มีคำสั่งคณะกรรมการความสงบแห่งชาติ ที่ ๘๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔ มาตรา ๖ บัญญัติว่า ให้จัดตั้งการรถไฟขึ้น เรียกว่า "การรถไฟแห่งประเทศไทย" มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ (๑) รับโอนกิจการของกรมรถไฟจากกรมรถไฟ กระทรวงคมนาคม (๒) จัดดำเนินการและนำมาซึ่งความเจริญของกิจการรถไฟเพื่อประโยชน์แห่งรัฐและประชาชน และดำเนินธุรกิจอันเกี่ยวกับการขนส่งของรถไฟและธุรกิจอื่นซึ่งเป็นประโยชน์แก่กิจการรถไฟ มาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้มีคณะกรรมการของการรถไฟแห่งประเทศไทย คณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย"... มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งผู้ว่าการ วรรคสอง บัญญัติว่า ให้ผู้ว่าการได้รับเงินเดือนตามที่คณะกรรมการกำหนด และอยู่ในตำแหน่งได้จนกว่าคณะกรรมการจะให้ออกจากตำแหน่ง เพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่หรือหย่อนสมรรถภาพ มติให้ผู้ว่าการออกจากตำแหน่ง ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งจำนวนกรรมการทั้งหมด นอกจากผู้ว่าการ วรรคสาม บัญญัติว่า การแต่งตั้ง การกำหนดเงินเดือน และการให้ออกจากตำแหน่ง ตามมาตรานี้ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ว่าการเป็นผู้บริหารกิจการของการรถไฟแห่งประเทศไทย ให้เป็นไปตามนโยบายที่คณะกรรมการกำหนดและมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย ทุกตำแหน่ง พระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๔ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัตินี้... "ผู้บริหาร" หมายความว่า ผู้ว่าการ

/ผู้อำนวยการ...

ผู้อำนวยการ กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งผู้บริหารสูงสุด
 ที่มีอำนาจหน้าที่คล้ายคลึงกันในรัฐวิสาหกิจนั้น มาตรา ๘ จัตวา วรรคสอง บัญญัติว่า
 ให้คณะกรรมการสรรหาทำหน้าที่สรรหาบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์
 เหมาะสมที่จะเป็นผู้บริหารของรัฐวิสาหกิจ ... วรรคสาม บัญญัติว่า เมื่อได้ผู้ที่มี
 ความเหมาะสมแล้ว ให้เสนอต่อผู้มีอำนาจพิจารณาแต่งตั้งเป็นผู้บริหารของรัฐวิสาหกิจนั้น
 ต่อไป... วรรคสี่ บัญญัติว่า การจ้างผู้บริหาร ให้มีระยะเวลาคราวละไม่เกินสี่ปีนับแต่วันที่
 สัญญาจ้างมีผลใช้บังคับ วรรคห้า บัญญัติว่า ในการทำสัญญาจ้าง ให้ประธานกรรมการ
 รัฐวิสาหกิจ หรือกรรมการที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจในกรณีที่ไม่มี
 ประธานกรรมการรัฐวิสาหกิจ เป็นผู้ลงนามในสัญญาจ้าง ... วรรคหก บัญญัติว่า สัญญาจ้าง
 ตามวรรคห้า อย่างน้อยต้องมีข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่ง เงื่อนไขการทำงาน
 การพ้นจากตำแหน่ง เงื่อนไขการเลิกสัญญาจ้าง การประเมินผลการทำงานและค่าจ้าง
 หรือผลประโยชน์อื่นของผู้บริหาร มาตรา ๘ เบญจ บัญญัติว่า นอกจากการพ้นจากตำแหน่ง
 ตามที่กำหนดไว้สำหรับรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ แล้ว ผู้บริหารพ้นจากตำแหน่งเมื่อ (๑) ตาย
 (๒) ลาออก (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ ตริ (๔) ขาดการประชุม
 คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจเกินสามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควร (๕) สัญญาจ้าง
 สิ้นสุดลง (๖) ถูกเลิกสัญญาจ้าง โดยที่สัญญาจ้างผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๑๔
 พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ได้กำหนดข้อตกลงเกี่ยวกับการสิ้นสุดของสัญญาไว้ดังนี้ ข้อ ๕
 กำหนดว่า การสิ้นสุดสัญญา ๕.๑ ให้สัญญานี้สิ้นสุดลงเมื่อผู้รับจ้างพ้นจากตำแหน่งตาม
 ข้อ ๕.๒ หรือเมื่อมีการเลิกจ้างตามข้อ ๕.๓ และข้อ ๕.๔ หรือผู้รับจ้างลาออกตามข้อ ๕.๕
 ๕.๖ ผู้รับจ้างพ้นจากตำแหน่งเมื่อ ๕.๒.๑ ครบกำหนดระยะเวลาตามข้อ ๑ ๕.๒.๒. ตาย
 ๕.๒.๓. ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย
 พ.ศ. ๒๔๙๔ และแก้ไขเพิ่มเติม หรือกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการ
 และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ๕.๒.๔ คณะกรรมการของผู้ว่าจ้างด้วยเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่
 ของจำนวนกรรมการที่อยู่ในตำแหน่งมีมติให้เลิกสัญญาจ้างในกรณีหนึ่งกรณีใดดังต่อไปนี้
 (๑) แผนงานของผู้รับจ้างไม่ผ่านการพิจารณาตามข้อ ๔.๒ (๒) ผลการปฏิบัติงานของ
 ผู้รับจ้างไม่ผ่านการประเมินตามข้อ ๔.๕ (๓) ผู้รับจ้างเจ็บป่วยหรือทุพพลภาพจนไม่อาจ
 ปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย อีกต่อไป ๕.๓ ผู้ว่าจ้างมีสิทธิเลิกจ้าง

/ผู้รับจ้าง...

ผู้รับจ้างโดยไม่ต้องบอกกล่าวล่วงหน้า หรือจ่ายค่าสินไหมทดแทนใดๆ ในกรณีที่ผู้รับจ้าง
 กระทำการดังต่อไปนี้ ๕.๓.๑ ทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดอาญาโดยเจตนา
 แก่ผู้ว่าจ้าง ๕.๓.๒ จงใจทำให้ผู้ว่าจ้างเสียหาย ๕.๓.๓ ประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้ผู้ว่าจ้าง
 ได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง ๕.๓.๔ ผ่าฝืนข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน หรือระเบียบ
 หรือคำสั่งของผู้ว่าจ้างอันชอบด้วยกฎหมายและผู้ว่าจ้างได้ดักเตือนเป็นหนังสือแล้ว
 แต่ผู้รับจ้างมิได้แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหนังสือเตือน เว้นแต่กรณีที่ร้ายแรง
 ผู้ว่าจ้างไม่จำเป็นต้องดักเตือน ๕.๓.๕ ละทิ้งหน้าที่เป็นเวลาสามวันทำงานติดต่อกัน ไม่ว่า
 จะมีวันหยุดอื่นหรือไม่ก็ตาม โดยไม่มีเหตุอันสมควร ๕.๔ หากผู้ว่าจ้างต้องการบอกเลิก
 สัญญาก่อนครบกำหนดเวลาตามข้อ ๑ โดยที่ผู้รับจ้างไม่ได้เป็นฝ่ายผิดสัญญา ผู้ว่าจ้างจะมี
 หนังสือบอกกล่าวไปยังผู้รับจ้างไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน โดยผู้ว่าจ้างจะจ่ายเงินค่าตอบแทน
 เท่ากับค่าจ้างเดือนสุดท้ายของผู้รับจ้างคูณด้วยระยะเวลาที่เหลืออยู่ แต่ไม่เกิน ๖ เดือน ...

เมื่อพิจารณาบทบัญญัติแห่งกฎหมายข้างต้น ประกอบกับสัญญาจ้าง
 ผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แล้วเห็นได้ว่า นิติสัมพันธ์
 ระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีเกี่ยวกับการเข้าสู่ตำแหน่ง และการให้ออกจากตำแหน่ง
 หรือการพ้นจากตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยนั้น มีอยู่ ๒ ลักษณะ ลักษณะหนึ่ง
 เป็นนิติสัมพันธ์ที่เกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดี กล่าวคือ การแต่งตั้ง
 ผู้ฟ้องคดีเข้าสู่ตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมาย
 ของผู้ถูกฟ้องคดี โดยคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทยตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง
 และวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๔ และมาตรา ๘
 จัตวา วรรคสอง วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและ
 พนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ ส่วนการให้ผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งหรือการพ้นจาก
 ตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยเป็นการใช้อำนาจตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง
 และวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๔ และมาตรา ๘
 เบญจ แห่งพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ
 พ.ศ. ๒๕๑๘ และอีกลักษณะหนึ่งเป็นนิติสัมพันธ์ที่เกิดจากผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีเข้าทำ
 สัญญาด้วยใจสมัครตามสัญญาจ้างผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน
 ๒๕๕๕ อันเป็นสัญญาที่ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการตามมาตรา ๘ จัตวา วรรคสอง วรรคสาม

/วรรคสี่...

วรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ โดยเงื่อนไขการสิ้นสุดสัญญาจ้างต้องเป็นไปตามที่ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีได้มีข้อตกลงเกี่ยวกับการสิ้นสุดของสัญญาไว้ในข้อ ๕ ของสัญญาจ้างดังกล่าว การที่หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ แม้ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทยเป็นผู้เสนอให้คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๓๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ แต่เมื่อคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้เข้าควบคุมอำนาจการปกครองประเทศ ทั้งอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีเป็นอำนาจหน้าที่ของหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือผู้ที่หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติมอบหมายตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐/๒๕๕๗ เรื่อง ให้อำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรี เป็นอำนาจหน้าที่ของหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และเมื่อผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้บริหารของผู้ถูกฟ้องคดีตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ และผู้ถูกฟ้องคดีเป็นรัฐวิสาหกิจจัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีจึงอยู่ภายใต้อำนาจกำกับดูแลของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ การที่หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เรื่อง การให้ผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยพ้นจากตำแหน่ง โดยให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จึงเป็นการใช้อำนาจในฐานะผู้กำกับดูแลเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลเพื่อให้การปฏิบัติงานของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเหมาะสมยิ่งขึ้น ซึ่งมีผลทำให้ผู้ฟ้องคดีต้องพ้นจากตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยตามคำสั่งที่ประธานกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทยได้แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ตามคำสั่งคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย ที่ ๒๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งผู้ว่าการรถไฟ

/แห่งประเทศไทย...

แห่งประเทศไทย ไม่ใช่เป็นการใช้อำนาจในฐานะคู่สัญญาในการเลิกสัญญา อันจะมีผลให้สัญญาจ้างผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ สิ้นสุดลง อีกทั้งการที่ผู้ฟ้องคดีต้องพ้นจากตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยตามคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ก็มีใช้กรณีที่มีผลให้สัญญาสิ้นสุดลงดังที่ได้กำหนดไว้อย่างชัดแจ้งในข้อ ๕.๒ ของสัญญาจ้างผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ดังนั้น การที่หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เรื่อง การให้ผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยพ้นจากตำแหน่ง โดยให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จึงไม่มีผลให้สัญญาจ้างผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ สิ้นสุดลงแต่อย่างใด

กรณีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า สัญญาจ้างผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ สิ้นสุดลงด้วยเหตุอื่นหรือไม่ และหากสิ้นสุดลงผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับผิดชอบเงินแก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๙๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งได้ใช้สิทธิเลิกสัญญาแล้ว คู่สัญญาแต่ละฝ่ายจำต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม แต่ทั้งนี้จะเป็นที่เสื่อมเสียแก่สิทธิของบุคคลภายนอกหาได้ไม่ วรรคสอง บัญญัติว่า ส่วนเงินอันจะต้องใช้คืนในกรณีดังกล่าวมาในวรรคต้นนั้น ท่านให้บวกดอกเบี้ยเข้าด้วย คิดตั้งแต่เวลาที่ได้รับไว้ วรรคสาม บัญญัติว่า ส่วนที่เป็นภาระงานอันได้กระทำไปและเป็นการยอมให้ใช้ทรัพย์สินนั้น การที่จะชดใช้คืน ท่านให้ทำได้ด้วยใช้เงินตามควรค่าแห่งการนั้นๆ หรือถ้าในสัญญามีกำหนดว่าให้ใช้เงินตอบแทน ก็ให้ใช้ตามนั้น วรรคสี่ บัญญัติว่า การใช้สิทธิเลิกสัญญานั้นหากกระทบกระทั่งถึงสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายไม่ สัญญาจ้างผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ข้อ ๕ กำหนดว่า การสิ้นสุดของสัญญา ๕.๑ ให้สัญญานี้สิ้นสุดลงเมื่อผู้รับจ้างพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๕.๒ หรือเมื่อมีการเลิกจ้างตามข้อ ๕.๓ และข้อ ๕.๔ หรือผู้รับจ้างลาออกตามข้อ ๕.๕ ๕.๖ ผู้รับจ้างพ้นจากตำแหน่งเมื่อ ๕.๒.๑ ครบกำหนดระยะเวลาตามข้อ ๑ ๕.๒.๒ ตาย ๕.๒.๓ ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัติการรถไฟ

/แห่งประเทศไทย...

แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ และแก้ไขเพิ่มเติม หรือกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐาน
 สำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ๕.๒.๔ คณะกรรมการของผู้ว่าจ้างด้วยเสียง
 ไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการที่อยู่ในตำแหน่งมีมติให้เลิกสัญญาจ้าง
 ในกรณีหนึ่งกรณีใดดังต่อไปนี้ (๑) แผนงานของผู้รับจ้างไม่ผ่านการพิจารณาตามข้อ ๔.๒
 (๒) ผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างไม่ผ่านการประเมินตามข้อ ๔.๕ (๓) ผู้รับจ้างเจ็บป่วย
 หรือทุพพลภาพไม่อาจปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย อีกต่อไป ...
 ๕.๓ ผู้ว่าจ้างมีสิทธิเลิกจ้างผู้รับจ้างโดยไม่ต้องบอกกล่าวล่วงหน้า หรือจ่ายค่าสินไหม
 ทดแทนใดๆ ในกรณีที่ผู้รับจ้างกระทำการต่อไปนี้ดังต่อไปนี้ ๕.๓.๑ ทุจริตต่อหน้าที่
 หรือกระทำความผิดอาญาโดยเจตนาแก่ผู้ว่าจ้าง ๕.๓.๒ จงใจทำให้ผู้ว่าจ้างเสียหาย
 ๕.๓.๓ ประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้ผู้ว่าจ้างได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง ๕.๓.๔ ผ่าฝืน
 ข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน หรือระเบียบ หรือคำสั่งของผู้ว่าจ้างอันชอบด้วยกฎหมาย
 และผู้ว่าจ้างได้ตักเตือนเป็นหนังสือแล้ว แต่ผู้รับจ้างมิได้แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้
 ในหนังสือเตือน เว้นแต่กรณีที่ร้ายแรงผู้ว่าจ้างไม่จำเป็นต้องตักเตือน ๕.๓.๕ ละทิ้งหน้าที่
 เป็นเวลาสามวันทำงานติดต่อกัน ไม่ว่าจะมียุทธอื่นหรือไม่ก็ตาม โดยไม่มีเหตุอันควร
 ๕.๔ หากผู้ว่าจ้างต้องการบอกเลิกสัญญาก่อนครบกำหนดเวลาตามข้อ ๑ โดยที่ผู้รับจ้าง
 ไม่ได้เป็นฝ่ายผิดสัญญา ผู้ว่าจ้างจะมีหนังสือบอกกล่าวไปยังผู้รับจ้างไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน
 โดยผู้ว่าจ้างจะจ่ายเงินค่าตอบแทนเท่ากับค่าจ้างเดือนสุดท้ายของผู้รับจ้างคูณด้วยระยะเวลา
 ที่เหลืออยู่ แต่ไม่เกิน ๖ เดือน...

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในระหว่างกำหนดเวลาตามสัญญาจ้าง หัวหน้าคณะ
 รักษาความสงบแห่งชาติได้เข้าควบคุมอำนาจการปกครองประเทศ และได้มีประกาศ
 คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐/๒๕๕๗ เรื่อง ให้อำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรี
 เป็นอำนาจหน้าที่ของหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗
 โดยกำหนดให้บรรดาอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของ
 นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรี ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของหัวหน้าคณะรักษาความสงบ
 แห่งชาติ หรือผู้ที่หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติมอบหมาย และหลังจากนั้นได้มี
 คำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดี
 พ้นจากตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดี

/จึงได้มี...

จึงได้มีหนังสือ ที่ พิเศษ/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย เรื่อง ขอให้จ่ายเงินค่าชดเชย ค่าเสียหาย และอื่นๆ โดยขอให้พิจารณาเร่งรัดการบอกเลิกสัญญา พร้อมทั้งจ่ายค่าชดเชยและสิทธิประโยชน์ต่างๆ ที่ผู้ฟ้องคดีพึงได้รับตามกฎหมาย แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้มีการบอกเลิกสัญญาแจ้งผู้ฟ้องคดี หลังจากนั้นผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ คด.๒๕๕๘/๐๑๒๐๑ - ๑๐๒ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย เรื่อง ผิดสัญญาจ้าง เรียกค่าเสียหาย แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉย นั้น เห็นว่า ตามที่ได้วินิจฉัยมาแล้วว่า การที่หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ได้มีคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เรื่อง การให้ผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยพ้นจากตำแหน่ง โดยให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ไม่มีผลให้สัญญาจ้างผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ สิ้นสุดลงแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีจึงยังคงมีสิทธิตามสัญญาดังเช่นที่คู่สัญญาพึงมี ซึ่งสิทธิเช่นว่านั้นรวมถึงสิทธิที่จะบอกเลิกสัญญาดังกล่าว เนื่องจากเป็นสิทธิของคู่สัญญาโดยแท้ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีหาได้บอกเลิกสัญญาไม่ ทั้งที่ทราบที่อยู่แล้วว่าคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เรื่อง การให้ผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยพ้นจากตำแหน่ง ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายและชอบด้วยรัฐธรรมนูญและเป็นที่สุดตามมาตรา ๔๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะผู้ว่าจ้างและในฐานะผู้อยู่ภายใต้อำนาจกำกับดูแลของคณะรักษาความสงบแห่งชาติไม่อาจดำเนินการเป็นอย่างอื่นได้ นอกจากการบอกเลิกสัญญาเท่านั้น อย่างไรก็ตาม แม้ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้มีการบอกเลิกสัญญาดังกล่าวโดยชัดแจ้ง แต่เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงในคดีนี้แล้วเห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมีเจตนาเลิกจ้างผู้ฟ้องคดีโดยปริยายแล้ว จึงมีผลให้สัญญาสิ้นสุดลงหรือเลิกกันโดยปริยายตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ โดยผู้ฟ้องคดีไม่ได้เป็นฝ่ายผิดสัญญา

เมื่อได้วินิจฉัยเช่นนี้แล้ว คู่กรณีในสัญญาจึงต้องกลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิมตามมาตรา ๓๘๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งในสัญญาจ้างเช่นนี้ การกลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม ได้แก่ ข้อสัญญาที่ระบุถึงการบอกเลิกสัญญาก่อนครบกำหนด

/โดยที่...

โดยที่ผู้รับจ้างไม่ได้เป็นฝ่ายผิดสัญญา ดังที่ปรากฏในสัญญาจ้างผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบผู้ฟ้องคดีตามสัญญาข้อ ๕.๔ ที่กำหนดว่า หากผู้ว่าจ้างต้องการบอกเลิกสัญญาก่อนครบกำหนดเวลาตามข้อ ๑ โดยที่ผู้รับจ้างไม่ได้เป็นฝ่ายผิดสัญญา ผู้ว่าจ้างจะมีหนังสือบอกกล่าวไปยังผู้รับจ้างไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน โดยผู้ว่าจ้างจะจ่ายเงินค่าตอบแทนเท่ากับค่าจ้างเดือนสุดท้ายของผู้รับจ้างคุณด้วยระยะเวลาที่เหลืออยู่ แต่ไม่เกิน ๖ เดือน เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้จากหนังสือการรถไฟแห่งประเทศไทย ที่ ท.๑๐๔/๒๕๖๐ ที่ผู้ฟ้องคดีส่งต่อศาลว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินเดือนในอัตราเดือนละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท และเมื่อข้อ ๑ ของสัญญาจ้างกำหนดเวลาจ้างตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แต่สัญญาสิ้นสุดลงในวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนเท่ากับค่าจ้างเดือนสุดท้ายของผู้ฟ้องคดีคุณด้วยระยะเวลา ๖ เดือน รวมเป็นเงินจำนวน ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท

กรณีผู้ฟ้องคดีขอให้ใช้ดอกเบี้ยของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่ผิดนัด คือ วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ จนถึงวันฟ้อง รวมเป็นระยะเวลา ๗๐๐ วัน นั้น พิจารณาแล้ว เห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๐๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ถ้าหนี้ถึงกำหนดชำระแล้ว และภายหลังแต่นั้นเจ้าหนี้ได้ให้ค่าเดือนลูกหนี้แล้ว ลูกหนี้ยังไม่ชำระหนี้ไซ้ ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดเพราะเขาเดือนแล้ว วรรคสอง บัญญัติว่า ถ้าได้กำหนดเวลาชำระหนี้ไว้ตามวันแห่งปฏิทิน และลูกหนี้มิได้ชำระหนี้ตามกำหนดไซ้ ท่านว่าลูกหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัดโดยมีพักต้องเดือนเลย วิธีเดียวกันนี้ท่านให้ใช้บังคับแก่กรณีที่ต้องบอกกล่าวล่วงหน้าก่อนการชำระหนี้ ซึ่งได้กำหนดเวลาลงไว้อาจคำนวณนับได้โดยปฏิทินนับแต่วันที่ได้บอกกล่าวเมื่อสัญญาจ้างผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยสิ้นสุดลงเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนี้ตามสัญญาที่จะจ่ายเงินค่าตอบแทนเท่ากับค่าจ้างเดือนสุดท้ายของผู้ฟ้องคดีคุณด้วยระยะเวลา ๖ เดือน ถึงกำหนดชำระแก่ผู้ฟ้องคดีในวันที่สัญญาสิ้นสุดลง อันเป็นวันแห่งปฏิทิน ผู้ฟ้องคดีหาต้องทวงถามไม่ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงตกเป็นผู้ผิดนัดตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ตามมาตรา ๒๐๔ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบดอกเบี้ยผิดนัดให้แก่ผู้ฟ้องคดีในอัตรา ร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท นับแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗

/จนถึง...

จนถึงวันฟ้อง (วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๙) รวมระยะเวลา ๖๔๒ วัน คิดเป็นดอกเบี้ยจำนวน ๓๑๖,๖๐๒.๗๔ บาท

สำหรับกรณีผู้ฟ้องคดีขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายสินจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้าเท่ากับอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้ายหนึ่งเดือนแก่ผู้ฟ้องคดีนั้น พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕๘๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ถ้าคู่สัญญาไม่ได้กำหนดลงไว้ในสัญญาว่าจะจ้างกันนานเท่าไร ท่านว่าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะเลิกสัญญาด้วยการบอกกล่าวล่วงหน้าในเมื่อถึงหรือก่อนจะถึงกำหนดจ่ายสินจ้างคราวใดคราวหนึ่ง เพื่อให้เป็นผลเลิกสัญญากันเมื่อถึงกำหนดจ่ายสินจ้างคราวถัดไปข้างหน้าก็อาจทำได้ แต่ไม่จำเป็นต้องบอกกล่าวล่วงหน้ากว่าสามเดือน และสัญญาจ้างผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ข้อ ๕ กำหนดว่า การสิ้นสุดของสัญญา...ข้อ ๕.๓ กำหนดว่า ผู้ว่าจ้างมีสิทธิเลิกจ้างผู้รับจ้างโดยไม่ต้องบอกกล่าวล่วงหน้า หรือจ่ายค่าสินไหมทดแทนใดๆ ในกรณีที่ผู้รับจ้างกระทำการต่อไปนี้ดังต่อไปนี้ ๕.๓.๑ ทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดอาญาโดยเจตนาแก่ผู้ว่าจ้าง ๕.๓.๒ จงใจทำให้ผู้ว่าจ้างเสียหาย ๕.๓.๓ ประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้ผู้ว่าจ้างได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง ๕.๓.๔ ผ่าฝืนข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน หรือระเบียบ หรือคำสั่งของผู้ว่าจ้างอันชอบด้วยกฎหมายและผู้ว่าจ้างได้ตักเตือนเป็นหนังสือแล้ว แต่ผู้รับจ้างมิได้แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหนังสือเดือนเว้นแต่กรณีที่ร้ายแรงผู้ว่าจ้างไม่จำเป็นต้องตักเตือน ๕.๓.๕ ละทิ้งหน้าที่เป็นเวลาสามวันทำงานติดต่อกัน ไม่ว่าจะมิวันหยุดอื่นหรือไม่ก็ตามโดยไม่มีเหตุอันควร ข้อ ๕.๔ กำหนดว่า หากผู้ว่าจ้างต้องการบอกเลิกสัญญาก่อนครบกำหนดเวลาตามข้อ ๑ โดยที่ผู้รับจ้างไม่ได้เป็นฝ่ายผิดสัญญา ผู้ว่าจ้างจะมีหนังสือบอกกล่าวไปยังผู้รับจ้างไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน โดยผู้ว่าจ้างจะจ่ายเงินค่าตอบแทนเท่ากับค่าจ้างเดือนสุดท้ายของผู้รับจ้างคูณด้วยระยะเวลาที่เหลืออยู่ แต่ไม่เกิน ๖ เดือน เมื่อสัญญาจ้างผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ มีกำหนดเวลาจ้างตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แต่สัญญาสิ้นสุดลงก่อนครบกำหนดเวลาจ้าง โดยผู้ฟ้องคดีไม่ได้เป็นฝ่ายผิดสัญญา และผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้บอกกล่าวล่วงหน้า อีกทั้งการเลิกจ้างดังกล่าวไม่เข้าเหตุตามข้อ ๕.๓ ที่กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิเลิกจ้างผู้ฟ้องคดีโดยไม่ต้องบอกกล่าวล่วงหน้า ประกอบกับข้อเท็จจริงรับฟังได้จากหนังสือการรถไฟแห่งประเทศไทย ที่ ท.๑๐๔/๒๕๖๐ ที่ผู้ฟ้องคดี

/ส่งต่อศาล...

ส่งต่อศาลว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินเดือนในอัตราเดือนละ ๔๐๐,๐๐๐ บาท ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องจ่ายสินจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้าเท่ากับอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้ายหนึ่งเดือนเป็นเงินจำนวน ๔๐๐,๐๐๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๕๘๒ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประกอบกับข้อ ๕.๔ ของสัญญาจ้างดังกล่าว

กรณีผู้ฟ้องคดีขอให้ใช้ดอกเบี้ยของสินจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้านับแต่วันที่ผิดนัด คือ วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ จนถึงวันฟ้อง รวมเป็นระยะเวลา ๗๐๐ วัน นั้น พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๐๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ถ้าหนี้ถึงกำหนดชำระแล้ว และภายหลังแต่นั้นเจ้าหนี้ได้ให้ค่าเดือนลูกหนี้แล้ว ลูกหนี้ยังไม่ชำระหนี้ไซ้ร ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดเพราะเขาเดือนแล้ว เมื่อสินจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้าเป็นหนี้เงินอย่างหนึ่งซึ่งกฎหมายและสัญญาจ้างผู้ว่ากรรณไฟแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ มิได้กำหนดให้จ่ายทันทีเมื่อมีการเลิกจ้าง ผู้ฟ้องคดีจึงต้องทวงถามก่อน เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีไม่ชำระจึงตกเป็นผู้ผิดนัดเมื่อทวงถามตามมาตรา ๒๐๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ที่ คด.๒๕๕๘/๐๑๒๐๑-๑๐๒ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีรับผิดชดใช้เงินชดเชยแทนการบอกเลิกสัญญาจ้างล่วงหน้าเท่ากับอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย คิดเป็นเงินจำนวน ๔๒๑,๘๘๐ บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าว นับตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จนถึงวันที่ชำระเงินเสร็จสิ้นให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายในเวลา ๗ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือเมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายในวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉย ผู้ถูกฟ้องคดีจึงตกเป็นผู้ผิดนัดต้องรับผิดชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๔๐๐,๐๐๐ บาท ตั้งแต่วันดังกล่าวจนถึงวันฟ้อง (วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๙) รวมระยะเวลา ๒๗๘ วัน คิดเป็นดอกเบี้ยจำนวน ๒๒,๘๔๙.๓๑ บาท

ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดใช้เงินค่าตอบแทนเท่ากับค่าจ้างเดือนสุดท้ายของผู้ฟ้องคดีคูณด้วยระยะเวลา ๖ เดือน รวมเป็นเงินจำนวน ๒,๔๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๒,๔๐๐,๐๐๐ บาท นับแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จนถึงวันฟ้อง (วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๙) คิดเป็นดอกเบี้ย

/จำนวน...

จำนวน ๓๑๖,๖๐๒.๗๔ บาท และต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายแทนการบอกกล่าวล่วงหน้า เท่ากับอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้ายหนึ่งเดือน เป็นเงินจำนวน ๔๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ย ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๔๐๐,๐๐๐ ตั้งแต่วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ จนถึงวันฟ้อง (วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๙) คิดเป็นดอกเบี้ยจำนวน ๒๒,๘๔๙.๓๑ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๓,๑๓๙,๔๕๒.๐๕ บาท

ส่วนกรณีผู้ฟ้องคดีขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีรับผิดชอบค่าใช้จ่ายค่าธรรมเนียมศาล และค่าทนายความแทนผู้ฟ้องคดีนั้น เห็นว่า ไม่มีบทบัญญัติใดในพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าธรรมเนียมศาลและค่าทนายความแทนผู้ฟ้องคดี ศาลปกครอง จึงไม่อาจกำหนดค่าบังคับตามคำขอในส่วนนี้ได้

พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้เงินให้แก่ผู้ฟ้องคดี จำนวน ๓,๑๓๙,๔๕๒.๐๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินจำนวน ๒,๘๐๐,๐๐๐ บาท นับถัดจาก วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นให้แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ให้ชำระเสร็จสิ้นภายในหกสิบวันนับแต่ วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี

นายวชิระ ชอบแตง
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง

นายจตุพล ศรีบุรมย์
ตุลาการศาลปกครองกลาง

นางสาวฉัตรชนก จินดาวงศ์
ตุลาการศาลปกครองกลาง

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายสมภพ ศรีเพ็ญ

